

20- Truyện Trời Đế Thích Biến Hóa Vườn Trúc Ca-Lan-Đà

Một thuở nọ, Đức Phật ngự trong vườn trúc Ca-lan-đà, thuộc thành Vương xá.

Bấy giờ, trong thành có một trưởng giả tên là Cù-sa, là người có vô lượng tài bảo không tính kể được. Nhưng trưởng giả không tin Phật pháp, mà tin theo những kiến chấp tà vạy điên đảo, thờ phụng ngoại đạo.

Lúc ấy Tôn giả Đại Mục-kiền-liên quán sát thấy vị trưởng giả này vì quá tin tà kiến, e rằng khi trưởng giả bị đọa vào ba đường thì không thể cứu được. Tôn giả sinh tâm thương xót, liền tìm cách bảo với trời Đế Thích:

–Nay ông hãy biến hóa vườn trúc Ca-lan-đà thành bảy món báu, không khác nào cung điện ở các cõi trời, treo phướn lọng và các linh báu, rải hoa thơm cõi trời trên mặt đất, các món ăn Tu-đà cõi trời tự nhiên đầy đủ để cúng dường Đức Phật và chúng Tăng; có các rồng Y-la-bát cầm phướn lọng che trên đảnh Phật, lại có các vua rồng mỗi vị cũng cầm các thứ phướn lọng che cho các Tỳ-kheo, phu nhân Xá-thi dẫn theo các thể nữ, mỗi người đều cầm quạt đứng hai bên quạt hầu Đức Phật và các Thần âm nhạc Ban-già-thi-khí, cũng thổi âm nhạc cúng dường Phật.

Trưởng giả thấy cảnh tượng ấy, khen là điều chưa từng có. Từ đó, trưởng giả sinh lòng kính tin đối với Phật. Ông đến chỗ Phật, bạch Đức Phật:

–Cúi mong Đức Thế Tôn từ bi thương xót thọ nhận sự cúng dường của con. Đức Phật nhận lời. Trưởng giả trở về nhà lo sửa soạn các thức ăn uống, rồi sai người đến bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, đã dọn bày đầy đủ, cúi xin Đức Thế Tôn biết cho đã đến giờ.

Lúc ấy Thế Tôn đáp y, ôm bát dẫn đầu các Tỳ-kheo đến nhà trưởng giả thọ trai. Sau khi thọ trai, Đức Phật liền nói pháp cho trưởng giả nghe bằng nhiều cách, tâm ý trưởng giả được mở tỏ và chứng quả Tu-đà-hoàn.

Các Tỳ-kheo thấy việc ấy, những việc thần biến và sự cúng dường như thế cho là điều lạ chưa từng có, bèn bạch Phật:

–Đời trước Đức Như Lai Thế Tôn đã gieo trồng phước đức gì, mà nay được quả báo như vậy?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ. Thuở xưa, cách nay vô lượng kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Mãn Nguyên. Một hôm, Đức Phật dẫn đầu các Tỳ-kheo đi giáo hóa chúng sinh; đến nước của vua Phạm Ma. Nghe tin Phật đến, vua và các quan ra thành đón rước.

Vua bước đến lễ dưới chân Phật và quỳ thẳng chấp tay thỉnh Phật:

–Cúi mong Đức Thế Tôn thọ nhận sự cúng dường của con.

Đức Phật liền nhận lời. Vua bèn ra lệnh cho các quan chuẩn bị trăm thức uống ăn. Sau khi thọ trai, Đức Phật liền nói pháp cho vua nghe bằng nhiều cách, vua phát tâm Bồ-đề. Đức Phật thọ ký cho vua:

–Ở đời vị lai, đại vương sẽ thành Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, hóa độ chúng sinh nhiều không thể hạn lượng.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, vua Phạm Ma thời ấy nay chính là Ta. Nhờ sự cúng dường Phật lúc ấy cho nên trong vô lượng kiếp Ta không bị đọa địa ngục, súc sinh, ngạ quỷ, thường sinh lên cõi trời, cõi người thọ hưởng sự vui sướng, cho đến ngày nay Ta đã

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thành Phật, vì thế mà trời, người cúng dường Ta.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.

